

CS. SIMON ISTVÁN VERSEI

FÉSZKEK

Itt a már alig lélegző
létező Arankánál
gyorsan hullani kezdtek
a levelek
közülük mind jobban
kicsomósodnak
a fészkek
és bennük már
az ősz fészkel

Nálunk a már alig lélegző
létező Arankánál
nagyra nőtt
a parlagok
csöndje és csődje
már-már az álarcként
feszülő égig ér . . .
lomha madarak
redőzik, csőrözik
az enyészetet
égaljnyi madár
s a kivesző fákon
kihült fészkek
vajon jövőre is
azok költenek itt

akik az idén
ide rakták,
sikerítették őket?!

SZILFAKERESZT

Elárverezett falum
elvadult temetőjében
újabbán már
egy szép nagy
napsugaras
szilfakereszt áll
(Kósza szelek
és szél
ellen szálló madarak
bálványozzák)

Elhagyott temetőnkben
távolba tekintő
szilfakereszt
révedez
Körülötte gyomok közt
vergődő, fuldokló
dísznövények
kopott koszorúk
és hullókként szétcsúszó
gyökerek

Elhagyott temetőnkben
újabbán már
bálványsúlyú, télálló
szilfakereszt áll
átöleli az enyészet
megköveti a magány . . .
Napsugaras szilfakereszt
Lesz itt még föltámadás?

SZOMORÚFŰZ

Meddig csüggedsz még
áttelepült testvérem
fölgazlott, lapályos
udvarában
te szárnyaszegett
szomorúfűz,
te szép nevű
Salix babilonica